Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

12 päivänä toukokuuta 2021 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä – Direktiivi 79/7/ETY – 4 artiklan 1 kohta – Sukupuoleen perustuva syrjintä – Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään eläkkeen äitiyslisän myöntämisestä naisille, joilla on tietty määrä lapsia – Eläkkeen äitiyslisän epääminen naisilta, jotka ovat hakeneet varhennettua vanhuuseläkettä – Direktiivin 79/7/ETY soveltamisala

Asiassa C-130/20,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Barcelonan työ- ja sosiaaliasioiden tuomioistuin nro 3, Espanja) on esittänyt 4.3.2020 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 9.3.2020, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

YJ

vastaan

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS),

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen sekä tuomarit C. Toader ja M. Safjan (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– YJ, edustajanaan L. Ripoll Sans, abogada,

– Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), asiamiehinään A. R. Trillo García ja P. García Perea,

– Espanjan hallitus, asiamiehenään M. J. Ruiz Sánchez,

– Euroopan komissio, asiamiehinään C. Valero ja I. Galindo Martín,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä 19.12.1978 annetun neuvoston direktiivin 79/7/ETY (EYVL 1979, L 6, s. 24) 4 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat YJ ja Instituto Nacional de la Seguridad Social (kansallinen sosiaaliturvalaitos, Espanja; jäljempänä INSS) ja jossa on kyse siitä, että INSS ei myöntänyt YJ:lle äitiyslisää tämän jäätyä varhennetulle vanhuuseläkkeelle.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Direktiivin 79/7 johdanto-osan ensimmäisessä ja toisessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY [(EYVL 1976, L 39, s. 40)] 1 artiklan 2 kohdan mukaan, jotta varmistetaan tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittainen toteuttaminen sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä, [Euroopan yhteisöjen] neuvosto antaa [Euroopan yhteisöjen] komission ehdotuksesta säännökset sen sisällöstä, soveltamisalasta ja järjestelyistä sen soveltamiseksi; [ETY:n] perustamissopimuksessa ei ole määräyksiä tähän tarvittavasta erityisestä toimivallasta,

tasa-arvoisen kohtelun periaate sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä on ensiksi toteutettava niissä lakisääteisissä järjestelmissä, jotka antavat turvaa sairastumisen, työkyvyttömyyden, vanhuuden, työtapaturmien, ammattitautien ja työttömyyden varalta, sekä sosiaalihuollossa niiltä osin kuin sillä täydennetään edellä mainittuja järjestelmiä tai korvataan ne”.

4 Kyseisen direktiivin 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin tarkoituksena on asteittain toteuttaa 3 artiklassa tarkoitetussa sosiaaliturvassa ja muussa sosiaalisessa suojelussa miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaate, jäljempänä ’tasa-arvoisen kohtelun periaate’.”

5 Mainitun direktiivin 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tasa-arvoisen kohtelun periaatteella tarkoitetaan, että minkäänlaista sukupuoleen perustuvaa syrjintää ei saa esiintyä välittömästi eikä välillisesti etenkään siviilisäädyn tai perheaseman perusteella eikä varsinkaan, kun on kysymyksessä:

– järjestelmien soveltamisala ja niiden piiriin pääsemisen edellytykset;

– velvollisuus osallistua rahoitukseen ja maksuosuuksien laskentaperusteet;

– etuuksien, aviopuolisosta ja huollettavista johtuvat lisät mukaan lukien, laskentaperusteet sekä etuuksiin olevan oikeuden kestoa ja jatkumista koskevat edellytykset.

2. Tasa-arvoisen kohtelun periaate ei rajoita naisten suojelua äitiyden perusteella koskevien säännösten soveltamista.”

6 Kyseisen direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tämä direktiivi ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta jättää sen soveltamisalan ulkopuolelle:

a) eläkeiän määrittelyä vanhuus- ja työeläkkeen myöntämiseksi sekä sen mahdollisia vaikutuksia muihin etuuksiin;

b) lapsia kasvattaneille henkilöille myönnettäviä, vanhuuseläkejärjestelmään kuuluvia etuuksia; oikeutta etuuksiin jaksoilta, joiden aikana työnteko on ollut keskeytyneenä lasten kasvattamisen vuoksi;

_ _”

Espanjan oikeus

7 Yleisen sosiaaliturvalain (Ley General de la Seguridad Social), sellaisena kuin sen konsolidoitu versio on hyväksyttynä 30.10.2015 annetulla kuninkaan asetuksella 8/2015, jolla on hyväksytty yleisen sosiaaliturvalain uudelleen laadittu toisinto (Real Decreto Legislativo 8/2015 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General de la Seguridad Social; BOE nro 261, 31.10.2015, s. 103291), 60 §:ssä, jonka otsikko on ”Sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvan maksuperusteisen eläkkeen äitiyslisä”, säädetään seuraavaa:

”1. Eläkkeen lisä myönnetään sosiaaliturvaa edistävästä panoksesta väestönkasvuun naisille, joilla on biologisia tai adoptoituja lapsia ja jotka saavat maksuperusteista vanhuuseläkettä, leskeneläkettä tai pysyvän työkyvyttömyyden perusteella maksettavaa eläkettä mistä tahansa sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvasta järjestelmästä.

Tämä lisä, joka on kaikilta oikeudellisilta vaikutuksiltaan maksuperusteinen yleinen eläke, koostuu summasta, joka saadaan soveltamalla edellä mainittujen eläkkeiden alkuperäiseen määrään tiettyä prosenttiosuutta, joka perustuu lasten määrään seuraavan laskukaavan mukaisesti:

a) kaksi lasta: 5 prosenttia

b) kolme lasta: 10 prosenttia

c) vähintään neljä lasta: 15 prosenttia.

Määritettäessä oikeutta lisään ja tämän lisän määrää otetaan huomioon vain lapset, jotka ovat syntyneet tai jotka on adoptoitu ennen kyseiseen eläkkeeseen oikeuttavaa tapahtumaa.

2. Jos alun perin myönnetyn eläkkeen määrä ylittää 57 §:ssä säädetyn enimmäismäärän ilman tätä lisää, eläkkeen ja lisän yhteismäärä ei voi olla suurempi kuin enimmäismäärä korotettuna 50 prosentilla lisän määrästä.

Jos myönnetyn eläkkeen määrä saavuttaa 57 §:ssä säädetyn enimmäismäärän, kun lisä myönnetään vain osittain, asianomaisella on oikeus saada lisäksi 50 prosenttia lisän osasta, joka ylittää kunakin ajankohtana voimassa olevan enimmäismäärän.

Jos yläraja voidaan lakien tai asetusten perusteella ylittää muista syistä, lisä lasketaan tämän momentin mukaisesti ottamalla eläkkeen alkuperäisenä määränä huomioon kunakin ajankohtana voimassa oleva yläraja.

Jos eläke, jota täydennetään, muodostetaan laskemalla kansainvälisten sääntöjen nojalla vakuutuskaudet yhteen pro rata temporis, lisä lasketaan näin saadun teoreettisen eläkkeen perusteella, ja saatuun tulokseen sovelletaan vastaavaa vakuutuskausien suhdetta.

– –

4. Eläkkeen lisää ei sovelleta, jos asianomainen jää 208 §:ssä säädetylle varhennetulle vanhuuseläkkeelle vapaaehtoisesti tai jos hän jää 215 §:ssä säädetylle osittaiselle vanhuuseläkkeelle.

Sen estämättä mitä edellä säädetään, eläkkeen asianmukainen lisä myönnetään, kun osittaiselta vanhuuseläkkeeltä siirrytään täydelle vanhuuseläkkeelle, kun tapauskohtaisesti määräytyvä eläkeikä on saavutettu.

– –”

8 Yleisen sosiaaliturvalain 208 §:ssä, jonka otsikko on ”Asianomaisen vapaaehtoinen varhennettu vanhuuseläke”, säädetään seuraavaa:

”1. Asianomainen voi jäädä vapaaehtoisesti varhennetulle vanhuuseläkkeelle seuraavien edellytysten täyttyessä:

a) Hakija on saavuttanut iän, joka on enintään kaksi vuotta alempi kuin se ikä, jota sovelletaan 205 §:n 1 momentin a kohdan mukaisesti kussakin tapauksessa, ilman, että tässä yhteydessä sovelletaan 206 §:ssä tarkoitettuja vähennyskertoimia.

b) Hakija osoittaa maksuosuuksien suorittamisen vähintään 35 vuoden ajalta ilman, että tässä yhteydessä otetaan huomioon erityisten maksujen suhteellista osuutta. Ainoastaan tätä tarkoitusta varten otetaan huomioon pakollisen asevelvollisuuden tai siviilipalveluksen kesto enintään yhden vuoden ajalta.

c) Kun tämän eläkemuodon yleiset ja erityiset vaatimukset täyttyvät, eläkkeen määrän on oltava suurempi kuin sen vähimmäiseläkkeen määrä, johon asianomaisella olisi perhetilanteensa perusteella oikeus täytettyään 65 vuotta. Muussa tapauksessa ei ole mahdollista jäädä tällaiselle varhennetulle vanhuuseläkkeelle.

– –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

9 YJ sai hakemuksestaan INSS:n 11.12.2017 tekemän päätöksen varhennetulle vanhuuseläkkeelle jäämisestä ja eläkkeen saamisesta 4.12.2017 alkaen. YJ teki tästä päätöksestä oikaisuvaatimuksen, jossa hän väitti, että INSS:n olisi pitänyt myöntää hänelle yleisen sosiaaliturvalain 60 §:ssä tarkoitettu eläkkeen äitiyslisä, koska hänellä oli kolme lasta.

10 INSS:n hylättyä oikaisuvaatimuksen 9.5.2018 tekemällään päätöksellä sillä perusteella, että eläkkeen äitiyslisää ei voitu soveltaa tilanteessa, jossa asianomainen oli jäänyt vapaaehtoisesti varhennetulle vanhuuseläkkeelle, YJ saattoi asian Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelonan (Barcelonan työ- ja sosiaaliasioiden tuomioistuin nro 3, Espanja) käsiteltäväksi. YJ väittää ennakkoratkaisua pyytäneessä

tuomioistuimessa lähinnä, että yleisen sosiaaliturvalain 60 § johtaa sellaisten naisten syrjintään, jotka eivät voi saada mainittua eläkkeen äitiyslisää, koska he ovat jääneet vapaaehtoisesti varhennetulle vanhuuseläkkeelle.

11 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin muistuttaa, että 12.12.2019 annetussa tuomiossa Instituto Nacional de la Seguridad Social (Äitien lisäeläke) (C-450/18, EU:C:2019:1075) unionin tuomioistuin katsoi, että yleisen sosiaaliturvalain 60 §, joka ei kuulu direktiivin 79/7 4 artiklan 2 kohdassa eikä sen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamisalaan, merkitsee kyseisessä direktiivissä kiellettyä sukupuoleen perustuvaa välitöntä syrjintää.

12 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin lisää, ettei ole mitään syytä olla soveltamatta unionin tuomioistuimen kyseisessä tuomiossa omaksumaa päättelyä soveltuvin osin naisiin, jotka kaikki ovat samassa tilanteessa, riippumatta siitä, missä muodossa ja milloin he pääsevät sen eläkejärjestelmän piiriin, jossa tämä sama eläkkeen äitiyslisä maksetaan.

13 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii näin ollen, onko yleisen sosiaaliturvalain 60 §:ssä säädetty järjestelmä, jonka mukaan naisille, jotka YJ:n tavoin jäävät vapaaehtoisesti varhennetulle vanhuuseläkkeelle, ei makseta kyseisessä pykälässä säädettyä eläkkeen äitiyslisää, mutta sitä maksetaan naisille, jotka jäävät eläkkeelle lakisääteisessä eläkeiässä tai jotka jäävät varhennetulle vanhuuseläkkeelle ammatillisen uransa aikana harjoittamansa työskentelyn perusteella tai sillä perusteella, että heillä on jokin vamma tai että he ovat lopettaneet työskentelyn eläkkeelle jäämistä välittömästi edeltäneenä ajanjaksona itsestään riippumattomasta syystä, unionin oikeuden sen periaatteen mukainen, jolla taataan yhdenvertainen kohtelu laajasti ymmärrettynä, eli miesten ja naisten välillä mutta myös naisten välillä, ja merkitseekö kyseinen järjestelmä direktiivissä 79/7 tarkoitettua välitöntä syrjintää.

14 Tässä tilanteessa Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona lykkäsi asian käsittelyä ja esitti unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Voidaanko direktiivissä 79/7 tarkoitettuna välittömänä syrjintänä pitää yleisen sosiaaliturvalain (Ley General de la Seguridad Social) 60 §:n 4 momentin kaltaista säännöstä, jonka mukaan äitiyslisää ei makseta naisille, jotka jäävät [varhennetulle] eläkkeelle vapaaehtoisesti, mutta sitä maksetaan naisille, jotka myös jäävät eläkkeelle vapaaehtoisesti, tosin tavanomaisessa lakisääteisessä eläkeiässä, tai naisille, jotka jäävät varhennetulle eläkkeelle, mutta ammatillisen uransa aikana harjoittamansa työskentelyn perusteella tai sillä perusteella, että heillä on jokin vamma tai että he ovat lopettaneet työnteon ennen eläkeiän saavuttamista itsestään riippumattomasta syystä?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

15 Aluksi on todettava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa ennakkoratkaisupyynnössään yleisesti direktiiviin 79/7 mainitsematta kyseisen direktiivin sitä tai niitä säännöksiä, joiden tulkintaa se pyytää.

16 Sekä esitetyn kysymyksen muotoilusta että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ennakkoratkaisupyynnössä esittämistä selityksistä ilmenee kuitenkin, että tällä kysymyksellä pyritään tosiasiassa selvittämään, onko asiassa kyse direktiivissä 79/7 tarkoitetusta välittömästä sukupuoleen perustuvasta syrjinnästä, joka kielletään kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa, jossa säädetään, että miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteella sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä tarkoitetaan, että minkäänlaista sukupuoleen perustuvaa syrjintää ei saa esiintyä välittömästi eikä välillisesti etenkään siviilisäädyn tai perheaseman perusteella.

17 Tässä yhteydessä on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen välille SEUT 267 artiklalla luodussa yhteistyömenettelyssä unionin tuomioistuimen tehtävänä on antaa kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllinen vastaus, jonka

perusteella kansallinen tuomioistuin voi ratkaista siinä vireillä olevan asian, ja unionin tuomioistuimen on tätä silmällä pitäen tarvittaessa muotoiltava sille esitetyt kysymykset uudelleen (tuomio 3.3.2020, Gómez del Moral Guasch, C-125/18, EU:C:2020:138, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

18 Jotta ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle voidaan antaa hyödyllinen vastaus, esitetty kysymys on ymmärrettävä siten, että sillä pyritään lähinnä selvittämään, onko direktiivin 79/7 4 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään, että naisille, joilla on vähintään kaksi biologista tai adoptoitua lasta, maksetaan eläkkeen äitiyslisää, jos he jäävät eläkkeelle lakisääteisessä eläkeiässä tai jos he jäävät varhennetulle vanhuuseläkkeelle tietyillä laissa säädetyillä perusteilla, paitsi siinä tapauksessa, että asianomainen jää vapaaehtoisesti varhennetulle vanhuuseläkkeelle.

19 Tässä yhteydessä on muistutettava, että direktiivin 79/7 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sukupuoleen perustuvan välittömän syrjinnän käsite on ymmärrettävä siten, että se kattaa kaikki tilanteet, jossa henkilöä kohdellaan sukupuolen perusteella epäsuotuisammin kuin jotakuta muuta kohdellaan, on kohdeltu tai kohdeltaisiin vertailukelpoisessa tilanteessa (tuomio 26.6.2018, MB (Sukupuolenvaihdos ja vanhuuseläke), C-451/16, EU:C:2018:492, 34 kohta). Tästä seuraa, että jotta välittömän syrjinnän voitaisiin katsoa perustuvan sukupuoleen, henkilöä on kohdeltava epäsuotuisammin sen perusteella, että hän on mies, tai sen perusteella, että hän on nainen.

20 Lisäksi on korostettava, että direktiivin 79/7 otsikon ja 1 artiklan, luettuna yhdessä direktiivin johdanto-osan ensimmäisen ja toisen perustelukappaleen kanssa, mukaan kyseisen direktiivin tarkoituksena on miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittainen toteuttaminen sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä. Lisäksi kyseisen direktiivin 1 artiklan kirjoittamistapa osoittaa, että muualla direktiivissä käytetty ilmaisu ”tasa-arvoisen kohtelun periaate” on ymmärrettävä siten, että sillä viitataan lyhyesti ”miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteeseen sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä”.

21 Tämän seurauksena direktiivin 79/7 4 artiklan 1 kohdassa oleva sukupuoleen perustuvan syrjinnän käsite voi koskea ainoastaan syrjintätapauksia yhtäältä miespuolisten ja toisaalta naispuolisten työntekijöiden välillä.

22 Näin ollen direktiivin 79/7 4 artiklan 1 kohtaa ei voida pitää sellaisena unionin oikeuden säännöksenä, jolla taataan tasa-arvoinen kohtelu laajasti ymmärrettynä eli myös samaa sukupuolta olevien henkilöiden välillä. Päinvastoin, kyseisessä säännöksessä tarkoitettu sukupuoleen perustuvan välittömän syrjinnän käsite koskee tilannetta, jossa työntekijöitä kohdellaan epäsuotuisammin sen perusteella, että he ovat miehiä, tai sen perusteella, että he ovat naisia, verrattuna muihin vastakkaista sukupuolta oleviin työntekijöihin vertailukelpoisessa tilanteessa.

23 Pääasiassa kyseessä oleva tilanne koskee naista, joka ei voi saada eläkkeen äitiyslisää, koska hän on jäänyt varhennetulle vanhuuseläkkeelle, ja hän katsoo näin ollen, että häntä on kohdeltu epäsuotuisammin kuin naisia, jotka voivat saada kyseistä äitiyslisää sen vuoksi, että he ovat jääneet eläkkeelle lakisääteisessä eläkeiässä tai varhennetulle vanhuseläkkeelle tietyillä laissa säädetyillä perusteilla.

24 Direktiiviä 79/7 ei voida soveltaa tällaiseen tilanteeseen, koska peruste, jolla kyseessä olevan eläkkeen äitiyslisän myöntäminen evätään naisilta, jotka jäävät vapaaehtoisesti varhennetulle eläkkeelle, ei liity asianomaisen työntekijän sukupuoleen vaan tämän eläkkeelle pääsyä koskeviin yksityiskohtiin, eikä väitetty syrjivä kohtelu näin ollen perustu sukupuoleen. Kyseessä oleva tilanne ei myöskään koske syrjintää yhtäältä miespuolisten ja toisaalta naispuolisten työntekijöiden välillä vaan väitettyä yhdenvertaisen kohtelun loukkaamista naispuolisten työntekijöiden välillä.

25 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa 12.12.2019 annetulla tuomiolla Instituto Nacional de la Seguridad Social (Äitien lisäeläke) (C-450/18, EU:C:2019:1075), vaikka kyseiseen tuomioon johtanut asia koski samaa kansallista lainsäädäntöä kuin se, joka on kyseessä pääasiassa. Kyseisessä asiassa pääasian kantaja oli nimittäin miespuolinen työntekijä, joka katsoi, että häntä kohdeltiin epäsuotuisammin kuin naispuolisia työntekijöitä, koska häneltä evättiin kyseessä ollut eläkkeen äitiyslisä sillä perusteella, että hän oli mies. Kyseisessä tuomiossa unionin tuomioistuin saattoi siten perustaa päättelynsä direktiiviin 79/7, koska väitetty yhdenvertaisen kohtelun loukkaaminen koski miespuolisia työntekijöitä verrattuna naispuolisiin työntekijöihin ja perustui näin ollen asianomaisen työntekijän sukupuoleen, mistä ei ole kyse nyt käsiteltävässä asiassa.

26 Tässä tilanteessa on katsottava, että pääasiassa kyseessä oleva tilanne ei kuuluu direktiivin 79/7 soveltamisalaan.

27 Esitettyyn kysymykseen on kaiken edellä esitetyn perusteella vastattava, että direktiiviä 79/7 ei voida soveltaa kansalliseen lainsäädäntöön, jossa säädetään, että naisille, joilla on vähintään kaksi biologista tai adoptoitua lasta, maksetaan eläkkeen äitiyslisää, jos he jäävät eläkkeelle lakisääteisessä eläkeiässä tai jos he jäävät varhennetulle vanhuuseläkkeelle tietyillä laissa säädetyillä perusteilla, paitsi siinä tapauksessa, että asianomainen jää vapaaehtoisesti varhennetulle vanhuuseläkkeelle.

Oikeudenkäyntikulut

28 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä 19.12.1978 annettua neuvoston direktiiviä 79/7/ETY ei voida soveltaa kansalliseen lainsäädäntöön, jossa säädetään, että naisille, joilla on vähintään kaksi biologista tai adoptoitua lasta, maksetaan eläkkeen äitiyslisää, jos he jäävät eläkkeelle lakisääteisessä eläkeiässä tai jos he jäävät varhennetulle vanhuuseläkkeelle tietyillä laissa säädetyillä perusteilla, paitsi siinä tapauksessa, että asianomainen jää vapaaehtoisesti varhennetulle vanhuuseläkkeelle.

Allekirjoitukset